

Lovforslag nr. L 158. Fremsat den 14. januar 1998 af Aage Frandsen (SF), Anne Bastrup (SF) og Jes Lunde (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Særligt bidrag for 1. og 2. ledighedsdag)

§ 1

I forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 27. af 13. januar 1997, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1082 af 29. december 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. § 84 affattes således:

»§ 84. Arbejdsgiveren betaler et særligt bidrag ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende for 1. og 2. ledighedsdag. Det særlige bidrag udgør pr. dag et beløb svarende til 6,6/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren et bidrag svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuldt bidrag.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at indbetale det særlige bidrag bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet, eller

3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at indbetale det særlige bidrag for samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan i helt særlige tilfælde fastsætte regler om, at bestemmelsen om det særlige bidrag midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at det særlige bidrag kan bortfalde ved tidsbegrænsede ansættelser af en vis længere varighed.

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-3 og kan herunder fastsætte regler om, at det særlige bidrag kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte.

Stk. 9. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for indbetaling til staten af det særlige bidrag.«

3. § 90 a, stk. 2, ophæves.

4. § 90 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen kan efter forhandling med Landsarbejdsrådet fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1.«

5. § 91, stk. 1, nr. 5, ophæves.

6. § 100, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

7. § 100, stk. 5, ophæves.

8. § 102, stk. 1, affattes således:

»Forsømmer en arbejdsgiver sin pligt til at betale særligt bidrag efter § 84 eller de pligter, som påhviler ham efter § 90 a, straffes han med bøde.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2. Sager om dagpengegodtgørelser i henhold til § 84, stk. 7, jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 13. januar 1997, kan fortsat behandles af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med G-dagene (den dagpengegodtgørelse, som arbejdsgiverne skal betale en ansat, der afskediges, for de to første ledige dage) er bl.a. at bidrage til, at arbejdsgiverne bliver bedre til at langtidspanlægge, så der ikke er grundlag for at fyre ansatte, fordi der i kort tid ikke er noget arbejde. G-dagene bidrager med andre ord til, at arbejdsgiverne undlader at korttidsparkere ansatte i dagpengesystemet, når der i en kort tid er mangel på arbejde. Der er dermed al mulig grund til at bevare G-dagene.

Dertil kommer, at G-dagene sparer arbejdsløshedskasserne og staten for en udgift på ca. $\frac{1}{2}$ mia. kr.

Men der er et problem ved den måde, G-dagene administreres på, idet det efterlader et mellemværende mellem den arbejdsløse og dennes arbejdsgiver, hvilket betyder, at mange arbejdsløse aldrig får udbetalt penge for de 2 dage, som G-dagene omfatter.

Det er åbenbart dette forhold, der har fået Enhedslisten til at fremsætte lovforslag om at afskaffe G-dagene (L 117) med den konsekvens, at arbejdsgiverne får $\frac{1}{2}$ mia. kr. foræret, og at arbejdsløshedskasserne og staten må betale et tilsvarende beløb ekstra. Det forekommer SF helt urimeligt, at arbejdsgiverne skal belønnes for, at nogle af dem snyder deres tidligere ansatte for deres krav på betaling for de to første arbejdsløshedsdage. SF ønsker i stedet at sikre, at alle arbejdsgivere – også dem, der i dag snyder – kommer til at betale.

SF's forslag indebærer, at arbejdsløse skal modta-

ge dagpenge fra arbejdsløshedskassen fra første arbejdsløshedsdag, hvorved de undgår et mellemværende med deres arbejdsgiver. I stedet for at betale til den arbejdsløse skal arbejdsgiveren indbetale et særligt bidrag til staten, som sender pengene videre til arbejdsløshedskassen og dermed den arbejdsløse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen indebærer, at dagpenge udbetales til et ledigt medlem fra den første ledighedsdag.

Til nr. 2

Det foreslås, at arbejdsgivere i stedet for at udbetale en særlig dagpengegodtgørelse til medlemmet i forbindelse med fyring skal indbetale et særligt bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag. Arbejdsministeren skal fastsætte nærmere regler for arbejdsgivernes indbetaling til staten af dette særlige bidrag.

Til nr. 3-8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den under nr. 2 foreslåede ændring af § 84.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Skriftlig fremsættelse

Aage Frandsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Særligt bidrag for 1. og 2. ledighedsdag).

(Lovforslag nr. L 158).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling